

Op de Hoogte

Augustijns Centrum de Boskapel

maart 2012

"over-leven / door-leven",
thema van de 40-dagentijd

" ... bij tijd en wijle van mening verschillen zonder haat, alsof iemand het oneens was met zichzelf en juist door die schaars voorkomende onenigheid fleur geven aan de eensgezindheid van meestal"

(Augustinus, Belijdenissen, IV,8,13,p.113)

Colofon

'Op de Hoogte' is het bulletin van de Stichting Augustijns Centrum de Boskapel.

Het biedt ruimte voor Boskapellers en andere bezoekers van de kapel om te schrijven of te lezen over zaken die de gemeenschap van de Boskapel of de Kerk in het algemeen raken.

Ook geeft het informatie over vieringen in de kapel en activiteiten die vanuit de Boskapel worden ondernomen.

'Op de Hoogte' verschijnt 11 maal per jaar.

Op verzoek wordt 'Op de Hoogte' per e-mail toegezonden.

Redactie

Mechy Dolmans-van Oosterhout (*eindredactie*)

Frans van den Boogaard (*lay-out*)

Reinier Ligtenberg

Medewerkers

Chris Dijkhuis

E-mailadres redactie: redactieodh@boskapel.nl

Druk

Helma Bertels

Adres Boskapel

Graafseweg 276

6532 ZV Nijmegen

tel/fax 024-3776968

b.g.g. 06-53362781 (past. Joost Koopmans)

homepage: www.boskapel.nl

e-mail: info@boskapel.nl

ING-bank: 22 06 916, Rabobank: 15 78 32 856

t.n.v. Stichting Augustijns Centrum de Boskapel

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden teksten te weigeren, in te korten, of anderszins redactioneel te bewerken.
Copyright berust bij de auteurs van de bijdragen.

4 maart 2012

Inhoud

pag. 3	inhoud
pag. 3	van de redactie
pag. 5	liturgie kalender
pag. 7	wonderlijk
pag. 8	Miserere - viering van troost en toekomst
pag. 9	over-leven / door-leven
pag. 10	vastenactie 2012
pag. 12	van de bestuurstafel
pag. 14	het interview
pag. 17	Augustinus ten voeten uit
pag. 19	Amnesty informatie
pag. 20	een Boskapeller vraagt ???
pag. 21	participantenraad Boskapel
pag. 22	talent gezocht
pag. 23	vastenmaaltijd Dominicuskerk / Effataparochie
pag. 24	over een kleine 6 weken is het Pasen
pag. 25	sterrenfeest
pag. 26	bezinning, ontmoeting en verdieping

Van de redactie

Valentijnsboom

Er werd en wordt dezer dagen veel over de liefde gesproken, zoals ook in het programma 'Bezinning, ontmoeting en verdieping' van het Augustijns Centrum de Boskapel. De kranten en tijdschriften besteedden veel aandacht aan Valentijnsdag, een dag vooral van de romantische liefde. Ik bezocht op die 14de februari een college 'De liefde. Hoe kom je erbij?' door de cultuurfilosoof Jan Drost in het Erasmusgebouw alhier. Hij schreef ook een boek met de veelzeggende titel: *'Het romantische misverstand'*. Pas als romantische idealen in onze hoofden worden ontmaskerd, krijgt de echte liefde een kans. Het eindigt niet als 2 geliefden elkaar gevonden hebben, één zijn geworden, het zogenaamde 'happy end' uit de film. Want hierna begint het pas!

De liefde kan pas echt om de hoek komen kijken als een koppel zich realiseert dat de ander juist altijd de ánder zal blijven.

Deze keer een interview met het echtpaar Hugo en Marjolijn Esser, geen onbekenden voor de Boskapel. We kennen Marjolijn o.a. van de schilderwerken rond advent en vasten en afgelopen jaar zagen we 4 adventsweken lang de half bevroren harten van haar schilderij langzaam ontdooien. En Hugo? Nee hij wilde liever geen interview "laat mij maar een beetje op de achtergrond werken". Tijdens het gesprek met hen kwam heel duidelijk naar voren dat zij beiden maatschappelijk zeer geëngageerd zijn en ook dat ze zich voortdurend op vele terreinen zijn blijven ontwikkelen en elkaar daarvoor alle kansen hebben gegeven. Het 'happy end' van hun eerste ontmoeting hebben zij al 38 jaar lang omgezet in een samenleven van twee mensen, die ook verschillend mogen zijn.

'Het romantische misverstand' hoeft niet per se te slaan op een relatie van 2 mensen, maar we kunnen het ook waarnemen binnen grotere verbanden, inclusief onze eigen Boskapel. Het ideaal is natuurlijk een gemeenschap van liefde en vriendschap te zijn, maar het is een misverstand te denken dat meningsverschillen en conflicten daar niet bij mogen horen. Echte vriendschap kan ook hier pas gedijen als de ander ook echt anders mag zijn.

Enkele jaren terug zei Joost: "Als je in de Boskapel komt, krijg je, of je het leuk vindt of niet, met Augustinus te maken!" Nou leuker kan Chris Dijkhuis het misschien wel maken, "maar", zegt hij, "Augustinus makkelijk maken kan ik niet!" Vandaag de eerste aflevering van een nieuwe serie. Hierin komt Chris terug op 'De civitate Dei' en alle, weliswaar geen romantische, maar wel politieke misverstanden die dit werk in de loop der eeuwen heeft opgeroepen. Ook is het goed te zien in welke historische context dit grote werk tot stand kwam. Chris doet er alles aan het een en ander zo duidelijk mogelijk over te laten komen. En als u nadere uitleg behoeft, kunt u gerust Chris daarover aanspreken.

Als deze *'Op de Hoogte'* uitkomt bent u misschien net als ik ergens op vakantie in de sneeuw of al terug, is het 's morgens en 's avonds weer lekker licht, maar ook de 40-dagentijd aangebroken.

Mechy Dolmans-van Oosterhout

Het nummer hierna verschijnt op 1 april 2012,
kopij inleveren uiterlijk 22 maart 2012 bij redactieodh@boskapel.nl

Liturgie kalender

MAART 2012

Veertigdagentijd

liturgische kleur: paars

tijd van de zondagsviering: 11.15 uur

We zijn aan de veertigdaagse voorbereiding op Pasen begonnen; het feest van het nieuwe leven. Je voelt dat in de natuur dat nieuwe leven ook gaat doorbreken. Al zijn de bomen nog zo kaal en zit er af en toe nog vrieskou in de lucht, de lente is niet meer tegen te houden. Hebben ook wij niet behoefte aan nieuw leven in onszelf en om ons heen? Je wilt toch niet je leven lang in de winter blijven steken, in verdriet, in zonde en conflicten? Om onze gang naar Pasen te verbeelden hebben we dit jaar een labyrint opgehangen in de Boskapel: dat labyrint roept ons op om uit je dodelijke cirkel te breken en mee te bewegen naar de glanzende kern, naar het licht van Pasen.

zondag 4 maart	'er is meer tussen hemel en aarde' Marcus 9, 2-10	Ekkehard Muth Boskapelkoor
zondag 11 maart	'de tempel: dat zijn wij' Johannes 2, 13-25	Ekkehard Muth koor Capella Silvestris
zondag 18 maart	'op weg naar het licht' Johannes 3, 14-21	Boskapelkoor
Dit is de zondag van de vastenactie, dit keer bestemd voor de opleiding van jonge Afrikaanse augustijnen in Gent. Voorganger is de Belgische priorprovinciaal Paul De Wit, osa. Ook een aantal jonge augustijnen zal aanwezig zijn en van zich laten horen.		
zondag 25 maart	'sterven als een graankorrel' Johannes 12, 20-33	Joost Koopmans koor Capella Silvestris
zondag 1 april	PALMZONDAG Markus 11, 1-11	Joost Koopmans Boskapelkoor

Opstekers

Tips rondom het thema 'heilig' (vervolg)

Poëtische taal

'What-you-see-is-what-you-get' is het tegendeel van 'heilig'. Van een kerklied mag je verwachten dat het dichtelijk is. Het beoordelen van zo'n lied vraagt om gevoel voor beelden en metaforen.

Gebeden gaan omhoog

Gebeden mogen aanvagen met banale wensen om een gezond leven, maar de woordkeuze moet zo zijn dat de vraag verbreed wordt. De formulering moet ruimte maken voor God die onze wensen wel eens heel anders kan beluisteren. De gebedstekst moet niet degene in beeld brengen die bidt maar de God die ons barmhartig is. Het gebed is eerder huiveringwekkend dan knus. De woorden moeten ons eigenbelang overstijgen, ons openen voor de Eeuwige. 'Uw wil geschiede'.
(wordt vervolgd)

Spreekwoord

'Je moet door vele poorten gaan om in de binnentuin van je ziel te komen.'

Carnaval

Carnaval is voorbij. We hadden bijna tweemaal carnaval in Nederland. Want een schaatshistoricus verklaarde Nederland aan buitenlandse kranten, die het collectieve, laaglandse verlangen naar meer koude moeilijk konden bevatten als volgt: 'The Eleven Cities Race is het carnaval van de Reformatie'.

Joost Koopmans

Wonderlijk

Ekkehard Muth

In de tijd tussen kerst en de veertigdagentijd lezen we uit het evangelie van Marcus. Ieder evangelist heeft zo zijn eigen manier om Jezus als de messias neer te zetten, Marcus kiest ervoor om zijn beschrijving van het leven van Jezus te beginnen met een hele reeks wonderbaarlijke genezingen. Voor degene die de overweging houdt, blijven wonderbaarlijke genezingen een hachelijke zaak.

Je bent al gauw geneigd om ze psychologisch te duiden of om ze overdrachtelijk te zien. Maar tegelijkertijd ken je ook mensen die wel degelijk ernaar verlangen dat er een wonder gebeurt, dat ze bijvoorbeeld uit de rolstoel zouden kunnen opstaan. Waarom gebeurt het bij Jezus wel en bij ons vandaag de dag niet?

Na de viering waarin het ging over de verlamde die door zijn vier vrienden het dak opgehesen wordt en die hem vervolgens door een opening in het dak laten zakken, direct voor de voeten van Jezus, werd ik aangesproken door een jonge vrouw. Zij was voor het eerst in de Boskapel en zij vertelde me dat zij dit wonder letterlijk had meegemaakt. Zij was inderdaad verlamd en is weer genezen.

Zij is chemicus en zij bleek bij haar werk met stoffen in aanraking gekomen te zijn die haar zenuwstelsel zodanig aantastten dat zij in een rolstoel belandde. Onderzoeken leverden niets op en geen therapie wilde helpen, totdat iemand haar situatie uit een heel andere hoek ging bekijken, zeg maar net als de vier vrienden uit het evangelie die de heel ongebruikelijke weg via het dak inslaan. En daarbij kwam naar voren dat de chemische stoffen de boosdoener waren.

In het evangelie wordt de verlamde door Jezus genezen, maar aan dit wonder gaat nog een ander wonder vooraf, namelijk het wonder dat de vier vrienden een wel heel wonderlijke weg durven te gaan.

Zo zijn de wonderen de wereld nog niet uit, je komt ze zelfs in de Boskapel tegen.

Miserere - viering van troost en toekomst

Ekkehard Muth

Van oudsher worden in de metten van de goede week de klaagliederen van Jeremia gelezen. Ze zijn een en al jammerklacht over de wreedheden en verschrikkingen bij de verwoesting van Jeruzalem in 586 voor Christus. Maar door de geschiedenis heen hebben de mensen er ook telkens weer hun eigen klagen in herkend. Zo zijn de klaagliederen van Jeremia gaandeweg de klaagliederen van ons allemaal geworden. Het verwoeste Jeruzalem werd daarbij tot symbool voor de gebrokenheid van het leven, met ziekte, tragiek, onrecht, tekortkomingen van anderen en ook van onszelf.

Tussen de lezingen door klinkt telkens weer de oproep: 'Jeruzalem, Jeruzalem, keer terug naar de Heer, uw God'. Een oproep die perspectief wil bieden ondanks alle uitzichtloosheid. Augustinus heeft dit terugkeren naar de Heer altijd vertaald met 'Keer terug naar je hart!', tenslotte vind je daar het beeld van God.

De klaagliederen van Jeremia hebben componisten door de eeuwen heen telkens weer geïnspireerd tot de meest prachtige toonzettingen. Daardoor hebben de klaagliederen alleen maar aan kracht gewonnen en zijn ze zo nog meer onze eigen klacht gaan vertolken. Op de klank van de muziek ga je bij wijze van spreken op weg het labyrint in om al kronkelend, bocht na bocht steeds dichterbij je hart te komen; dichterbij wie je ten diepste bent. Maar na deze tocht naar binnen leidt het labyrint je ook weer naar buiten - bemoedigd en vernieuwd naar een nieuwe toekomst.

Reden genoeg om midden in de Goede Week een wel heel bijzondere muzikale viering te houden. Onder de titel 'Miserere' zal het koor Cappella ad Fluvium uit Arnhem o.l.v. Dirkjan Horinga de Lamentationes Jeremiae Profetae van Giovanni Pierluigi da Palestrina zingen, aangevuld met de krachtige responsoria van Emilio de Cavalieri. Voorgangers zijn Joost Koopmans (augustijn) en Ekkehard Muth. En uiteraard zal in deze viering ook het beroemde Miserere van Allegri klinken, de ultieme roep om erbarmen en tegelijkertijd de verklanking van zoveel troost en toekomst.

Op woensdag 4 april om 19.30 uur, op de vooravond van Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en Pasen, bent u van harte welkom in de Boskapel aan de Graafseweg 276 in Nijmegen.

Miserere - viering van troost en toekomst. Een bijzondere viering om midden in de Goede Week terug te keren tot je eigen hart en om bemoedigd en vernieuwd verder te gaan.

"Over-leven / door-leven", thema van de 40-dagentijd

Marjolijn Esser

Kent u de Kathedraal van Chartres, met zijn prachtige roosvenster en zijn beroemde labyrint?

Ik moest er aan denken toen we ons in de liturgiegroep aan het voorbereiden waren op de 40-dagentijd. Het volk van Israël trekt door de woestijn en moet vele beproevingen doorstaan, volhouden, dóórgaan, om uiteindelijk het beloofde land te kunnen bereiken.

Ook wij kennen in ons leven periodes waarin we het moeten zien uit te houden in barre tijden, verdriet doorleven, we hopen op een betere

toekomst. Soms denken we dat we er zijn, ons doel bereikt hebben. Maar dan neemt het leven plotseling een wending en lijkt het of we verder dan ooit van ons doel verwijderd zijn.

De pelgrims die de Kathedraal van Chartres bezoeken volgen een slingerend pad, dat langs een aantal wendingen naar het centrum voert en weer terug naar buiten. Veel mensen verwarren een labyrint met een doolhof. Dan mis je een belangrijk punt: in een doolhof raak je je weg kwijt, in een labyrint vind je je weg!

In de huidige tijd is de weg door het labyrint voor talloze mensen een metafoor voor hun levenspad. In het echte leven kent ons pad immers ook de nodige verwachte en onverwachte wendingen. Met het lopen van een labyrint doen we dat als het ware na. De vorm van het labyrint geeft vertrouwen dat je je kern (je bestemming) ook echt kunt bereiken. Maar het belangrijkste is wel dat je in beweging blijft: *de weg is het doel*.

Wie bij wijze van meditatie ook eens zo'n labyrint wil lopen, hoeft ervoor niet helemaal naar Frankrijk. Op de Waalkade in Nijmegen ligt zo'n labyrint, met een diameter van 24 meter gemaakt door kunstenaar Klaus van de Locht en geïnspireerd door het labyrint van Kreta.

Wie van u heeft zin om bij wijze van meditatie in deze 40-dagentijd samen met mij een labyrint te tekenen?

Vastenactie 2012: "Over-leven, door-leven, door-geven"

De Diaconiegroep

Dit jaar vragen wij voor het Vastenactieproject aandacht voor het nieuwe internationale convent van de augustijnen in Gent.

Bernard Bruning, prior in Gent, verstrekke ons de volgende informatie:

Sinds 2009 zijn de Belgische augustijnen gestart met het project van een internationaal convent.

De bedoeling is te zoeken naar de voortzetting van de augustijnse aanwezigheid in België. De reden is dat de inheemse augustijnen al bijna 25 jaar geen aanwas meer hebben.

De jonge kandidaten voor het convent komen voorlopig als missionarissen uit Afrika en Azië naar Europa. Ze krijgen hier ter

plaats hun opleiding in het Nederlands, en zullen als broeder of pater de plaatselijke gemeenschap versterken en zo mogelijk op termijn vervangen.

Deze nieuwe augustijnen zullen zich na hun opleiding ten dienste stellen van de plaatselijke kerk, hetzij door de studie, hetzij door het pastoraat (in parochie, ziekenhuis of jeugdwerk).

De bijdrage van de augustijnse spiritualiteit zal binnen hun werkzaamheden voorop staan: door gemeenschapsvorming, dialoog en de werving van leken in de familia augustiniana.

Als eerste zullen de drie conventen van Gent, Heverlee en Bouge versterkt en uitgebouwd worden. Daarna wordt bezien of ook over de grens plaatselijke gemeenschappen kunnen worden opgericht.

Het moederland van onze kandidaten ligt ver weg, waar we nu weliswaar belangstellenden werven, maar waar nog geen augustijnse aanwezigheid bestaat. Dit alles zijn uiteraard plannen op lange termijn, in de veronderstelling dat het project wortelschiet en uitgebreid kan worden. Nu richten wij ons op een voorzichtig begin in België.

De eerste uitdaging is de Nederlandse taal machtig worden. Want de studenten zullen niet alleen hun vorming in dit taalgebied krijgen, ook de pastorale werkzaamheden zullen in het Nederlands gebeuren. Een grote inspanning voor onze overwegend Franssprekende kandidaten!

De tweede uitdaging is zich integreren in een leeglopende kerk van vooral ouderen en waar de jeugd schittert door afwezigheid. De postulanten realiseren zich dat hun toekomstig veldwerk in een gesecculariseerde samenleving zeer moeilijk zal zijn.

De derde uitdaging is de consumptiemaatschappij die ongetwijfeld schittert in hun ogen. Hierin moeten ze juist leren hun behoeften in een religieus perspectief te voldoen; niet eenvoudig.

De vierde uitdaging is de gemeenschapsvorming: deze taak is op zich al niet simpel, maar haar bovendien in een internationaal perspectief waarmaken, is bijna bluffen.

De vijfde uitdaging is de financiële onderbouwing van het project.

Na de vernieuwing van ons klooster in Gent hopen wij het gebouw te laten renderen als een centrum van dialoog en voor vergaderingen, samenkomsten en feesten. Samen met een ploeg vrijwilligers zullen de kandidaten hun bijdrage gaan leveren om deze voorzieningen rendabel te maken.

Een concreet doel voor het Vastenactieproject van de Boskapel zou kunnen bestaan uit een financiële bijdrage aan de kosten van de opleiding: de prijzen van reiskosten en studieverblijf zijn namelijk zeer hoog.

In de viering van zondag 18 maart a.s. zal Paul de Wit, Provinciaal o.s.a. in België, het project komen toelichten.

Enkele studenten van het convent zullen hem vergezellen.

*de leden van de Diaconiegroep, van links naar rechts
Ria van Kessel, Martien de Turck, Emke Dechesne,
Marijcke Daalderop en Cor van Dreumel*

Van de bestuurstafel

Jaarrekening en jaarverslag 2011

Op 14 maart a.s. zullen bestuur en participantenraad zich in een gezamenlijke vergadering buigen over de jaarrekening en het jaarverslag van 2011. Daarin wordt verantwoording afgelegd over het reilen en zeilen van onze stichting.

Handboek Administratieve Organisatie

Het bestuur zal komend jaar werken aan het vastleggen van de gang van zaken in onze stichting op het gebied van postbehandeling, inkoop, betalingen, enzovoort in een Handboek Administratieve Organisatie. Dit handboek is bedoeld om helderheid te verschaffen in procedures, taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden, waardoor de uitvoering minder kwetsbaar wordt.

Portefeuilleverdeling

Zoals eerder vermeld willen we vanaf dit jaar met portefeuillehouders gaan werken. De portefeuillehouders zullen de verbinding vormen tussen bestuur en werkgroepen en daarmee tussen beleid en uitvoering. De portefeuilles zijn als volgt verdeeld:

Portefeuille	Werkgroepen
<i>Gemeenschapsofbouw en Augustijnse Spiritualiteit;</i> Annemieke Pacilly	Participantenraad Koffiegroep Gastheren/vrouwen Eetgroep Crèche groep Familia Augustiniana
<i>Liturgie en oecumene;</i> Marjolijn Esser	Voorgangersgroep Liturgiegroep Lezersgroep Koren Siergroep Kindernevendienst
<i>Pastoraat en diaconie;</i> Birgitte Ligtenberg	Werkgroep Pastoraat i.o. Werkgroep Diaconie Amnesty groep
<i>Public relations en vorming;</i> Nog in te vullen	Commissie Lezingen Augustijns centrum PR werkgroep/commissie i.o., Website Op de Hoogte Sociale media

Beziëld verband in Nijmegen

Na de viering van 22 januari jl., met Huub Oosterhuis als speciale gast, in de Effataparochie, zijn er dit jaar nog twee activiteiten gepland samen met de Doopsgezinde Remontstrantse Gemeente (afgekort DoRé) en de Effataparochie. Op 2 juni 2012 is er een gezamenlijke lieddag bij de DoRé, ter gelegenheid van het verschijnen van het nieuwe Liedboek voor de Kerken waaraan Ekkehard Muth ook heeft bijgedragen. Op 28 oktober 2012 wordt er een gezamenlijke viering gehouden in de Boskapel waarin we stilstaan bij de dag van de hervorming.

Opnieuw aandacht van de pers; wanneer?

Op 19 februari a.s. zou een journalist van de Gelderlander de viering van de CGKV en vervolgens die van onze gemeenschap bijwonen. In verband met het carnaval is dit bezoek uitgesteld tot een nog niet vastgestelde datum.

Inrichten eigen ruimte

Nu we een paar maanden terug zijn in de Boskapel, willen we ook onze eigen ruimte verder inrichten. Het idee is om de multifunctionele ruimte efficiënt, maar vooral ook gezellig in te richten. Zo is het idee om een zitje te plaatsen, waar bijvoorbeeld de pastores een gesprek kunnen voeren.

Ook dient het secretariaat er goed te kunnen werken en is het tevens onze vergaderruimte voor groepen tot 10 personen. Er wordt gewerkt aan een plan om die verschillende functies in deze ruimte vorm te geven. Vervolgens zal daarbij passend meubilair worden aangeschaft.

Wat is er speciaal in de komende maand?

Op zondag 18 maart a.s. wordt er een andere manier om elkaar te ontmoeten en te bezinnen aangereikt: een wandeling na de viering met als thema 'Een nieuw begin'. Deze wandeling is ook geschikt voor mensen die zinzoekend zijn en voor wie andere vormen dan de viering in de liturgie

beter passen. Nodig dus ook vooral mensen uit uw omgeving uit om eens op deze manier kennis te maken met de Boskapel!

Op dinsdag 20 maart a.s. is er een lezing over de stilte; een bijzondere avond die handvatten geeft voor de veertigdagentijd, een tijd van inkeer.

Zo gaan we samen op weg naar Pasen; een nieuw begin waarvoor je het lijden eerst moet doorleven.

Vriendelijke groet namens het bestuur,
Antoinette Meys, voorzitter

het interview

Interview met Hugo en Marjolijn Esser

Marjolijn (1951): "Ik ben geboren en getogen in Nijmegen als jongste in een katholiek gezin van zes kinderen. Ik volgde parttime de opleiding Kinderbescherming en werd groeps-leider op pensionaat Jonkerbosch, een internaat voor zwakbegaafde jongens".

Hugo (1947): "Ik kom uit Apeldoorn, waar ik als derde in een rij van zeven kinderen werd geboren. Wij waren thuis katholiek. Op de LTS leerde ik het vak van brood- en banketbakker. Na mijn diensttijd schoolde ik me om

tot groepsleider en ging ik werken op Pensionaat Jonkerbosch. Ook ik deed de opleiding voor kinderbescherming en tijdens die opleiding leerde ik Marjolijn kennen.

We trouwden in 1973 in de kapel van Jonkerbosch, met alle kinderen en collega's van het internaat om ons heen. Het feest was ook daar. De mis, de receptie en het feest, alles maakten en verzorgden we zelf, geholpen door vrienden en familie".

Marjolijn: "Ik bleef er nog een jaar werken, maar stopte toen ik zwanger werd. Dat was in die tijd normaal. In 1975 werd onze dochter Cathelijne en in 1977 onze zoon Lodewijk geboren. Inmiddels hebben we ook twee kleinzoons".

Hugo: "Ik zat in die tijd in de actiegroep 'het roze pamflet', een groep die wantoestanden in kindertehuizen aan de kaak stelde, want die hebben wij van dichtbij meegemaakt. Zo was er een broeder die kinderen misbruikt had, hij werd overgeplaatst en leken die hetzelfde deden werden ontslagen. Maar niemand werd strafrechtelijk vervolgd en slachtoffers werden nauwelijks opgevangen. Ik was intussen begonnen met de hbo-opleiding 'inrichtingswerk' aan de Kopse Hof en vond daarna een baan met meer regelmaat in een bejaardentehuis. Ik zette er de activiteitenbegeleiding op.

Na een aantal jaren draaiden Marjolijn en ik de rollen om: ik werd huisman en deed daarnaast vrijwilligerswerk, variërend van huis- tuin- en keukenkarweitjes in de buurt tot een wandelingetje maken met ouderen".

Marjolijn: "Ik volgde aan de Kopsse Hof de hbo-opleiding 'sociaal-cultureel werk'. Voor de vereiste werkervaring nam ik zitting in het bestuur van een peuterspeelzaal en zette ik met enkele mensen 'de Kindertelefoon' in Nijmegen op (telefonische hulp- en informatiedienst voor kinderen, M.D.). Daarna werkte ik als begeleider op een dagcentrum voor mensen met een verstandelijke beperking. In die tijd kwam in de gehandicaptenzorg het motto in zwang 'zo normaal mogelijk en bijzonder waar nodig'. Dat betekent dat gehandicapten integreren in de maatschappij en dat hun kansen worden geboden zich arbeidsmatig te ontwikkelen. Ik verenigde mijn liefde voor tekenen en schilderen met het agogische (opvoedings- en vormingswerk, M.D.). Zo kreeg ik uiteindelijk in Kunstatelier Matisse de leiding over een groep kunstenaars met een verstandelijke beperking. Hun werk wordt geëxposeerd, uitgeleend en verkocht. Ook in de Boskapel was 10 jaar geleden een expositie van werken van Atelier Matisse. Het schilderij '*De haan kraait*' van Francis Wouters is toen door de Boskapel aangekocht, het heeft tot de verbouwing in de koffiezaal gehangen".

Hoe zijn jullie in de Boskapel terechtgekomen?

Marjolijn: "Ik had behoefte aan voedsel voor mijn ziel en heb toen een tijdje gezocht naar alternatieve vormen van spiritualiteit. Toen herinnerde ik me dat ik als klein meisje met mijn ouders wel eens meeding naar de als progressief bekendstaande Boskapel, toen nog een houten gebouw. Bij navraag bleek de Boskapel nog te bestaan. De eerste keer dat ik er weer kwam, -het moet midden jaren 80 geweest zijn, Mario van den Berg was toen de pastor-, werd ik zeer geraakt door het lied van Huub Oosterhuis: *trek ik de zee door, dan zal ik je vinden...* Het paste precies bij hoe ik me toen voelde en wat ik zocht. Ik kwam er vaker en ging zingen in het Boskapelkoor".

Hugo: "En ik nam samen met Jan van Lierop de zorg voor de huishoudelijke dienst op me, waarbij Jan de kostertaken deed en ik meer de technische klussen. Jaarlijks knippen we samen buxustakjes voor palmzondag. Ook heb ik een tijd koffie geschonken na de dienst. Rond Kerstmis en Pasen ben ik druk met de toegangskaarten voor de paaswake en de nachtmis".

Marjolijn: "Gestimuleerd door Henri Kerckhoffs, journalist van de Gelderlander, die destijds ook voor de Boskapel schreef, ben ik in de lezersgroep gekomen en later ook in de liturgiegroep, inmiddels al weer zo'n 15 jaar. In de liturgiegroep heb ik de portefeuille van de verbeelding. Samen bedenken we interacties om Boskapellers te kunnen betrekken bij de advent, kerst, 40-dagentijd en Pasen. Soms is dat een schilderij. In een viering staan het woord en de muziek vaak centraal, maar mensen zijn tegenwoordig sterk visueel ingesteld".

Hugo: "We zingen samen ook in Capella Silvestris. Sinds enige tijd ben ik voor dat koor de contactpersoon. Ik beheer de kas, maak voor de koorleden kopieën van de muziek, regel afspraken met de pianisten. Na het vertrek van Jan Habraken hebben we een tijdje moeten wachten op een nieuwe dirigent. Met Geert Claessens heeft het koor een nieuwe impuls gekregen, nu zouden we graag nog meer zangers hebben! Wie sluit zich aan?"

Marjolijn: "Zingen is een gezonde hobby, ik krijg er meer energie van, ook al kom ik nog zo moe op de repetitie".

Wat drijft jullie om al die taken op je te nemen?

Marjolijn: "Wij vinden dat er ook iets tegenover het consumeren mag staan, elk mens heeft talenten die hij kan inzetten en die waardevol zijn voor de gemeenschap. Toen ik afgelopen zomer ben gevraagd voor het bestuur van de Boskapel, heb ik lang getwijfeld of ik er wel geschikt voor ben. Maar inmiddels heb ik ja gezegd, ik krijg de portefeuille liturgie. Mijn lidmaatschap van de liturgiegroep zal ik dan opgeven, anders is het wel wat veel."

Hebben jullie nog andere hobby's?

Hugo: "Fotografie, edelsmeden, tuinieren en muziek: ik bespeel diverse instrumenten. Verder vind ik het leuk om voor de kleinkinderen iets te maken. Ik ben regelmatig en met groot plezier oppasopa voor onze kleinzonen van 1½ en 3½ jaar".

Marjolijn: "Ja, de kleinkinderen zijn gek op opa! Dat ik graag schilder is al bekend. Verder zing ik met veel plezier in 'Bachkoor Nijmegen'. Op woensdag 4 april zingen we de Matthäus Passion met het Gelders Orkest in de Vereniging".

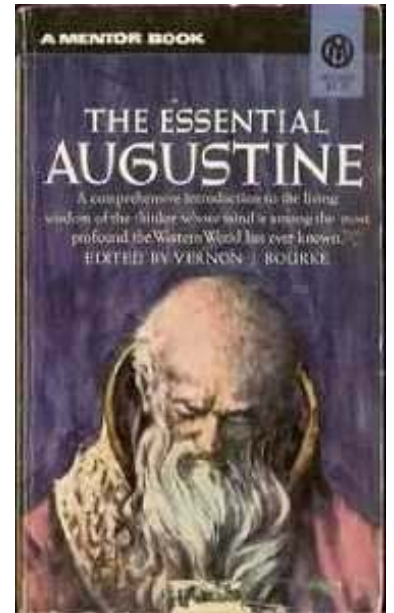
Mechy Dolmans-van Oosterhout

Augustinus ten voeten uit

De twee steden, 1 Inleiding

Vanaf Karel de Grote betekende een foutieve interpretatie van Augustinus' *De civitate Dei* (de stad Gods) het uitgangspunt van het Heilige Roomse Rijk. Velen hadden de indruk dat Augustinus het vestigen van een Koninkrijk van God op deze aarde voor ogen had in de vorm van een christelijke vernieuwing van het oude Romeinse Rijk. Dat was niet zijn bedoeling: Augustinus ging uit van een onderscheid tussen twee soorten mensen en twee gemeenschappen die in de loop van de tijd nooit tot een formeel gevestigde instelling zouden komen. Na het Laatste Oordeel zou het tot een verdeling komen tussen hemel en hel.

Toen Augustinus aan zijn *De civitate Dei* begon te schrijven had Rome zwaar te lijden van oprukkende horden uit het noorden. Veel van die indringers waren christenen, aanhangers van de Ariaanse ketterij. (zie hieronder ♦ *Ch.D.*) De oude, heidense families van patriciërs in Rome zagen de christenen nu opdoemen als een verraderlijke dreiging van binnenuit en een duidelijk gevaar van buiten het Rijk. Diverse mensen, onder wie de belangrijke bestuurder Marcellinus, brachten deze beschuldigingen onder de aandacht van de bisschop van Hippo. Wijd en zijd ging de mare dat het christendom een invloed had die de Pax Romana (zie hieronder ♦♦ *Ch.D.*) ondermijnde. Voor aanhangers van het oude heidendom was dit een welkome gelegenheid de verbreiding van het christendom tegen te gaan. In 413 begon Augustinus een werk te schrijven als antwoord op deze beschuldiging. Hij besteedde er meer dan dertien jaar aan om de tweeëntwintig boeken van *De civitate Dei* te voltooien. In een nog niet zolang geleden (1939 *Ch.D.*) ontdekte 'brief aan Firmus' (in de volgende aflevering de eerste van de gekozen teksten *Ch.D.*) heeft hijzelf de opbouw van dit gigantische werk aangegeven. In de eerste tien boeken geeft hij een antwoord op de beschuldiging dat het christendom in sociale en politieke zin een ondermijnende invloed zou hebben. Augustinus ontkent de beschuldiging en betoogt dat het heidense veelgodendom Rome niets goeds heeft gebracht. In zijn vergelijking van zijn godsdienst met het nieuwe heidendom (zie hieronder ♦♦♦ *Ch.D.*) en zijn bevestiging van een korte opleving in de laatste dagen van het keizerrijk, gebruikte Augustinus de grote rijkdom van zijn eruditie op literair en historisch gebied. Het heeft iets weg van een encyclopedie van de laat-Romeinse cultuur. De laatste twaalf boeken zijn een beschrijving van de opkomst, de ontwikkeling en het einde van de twee steden.

♦ Het arianisme ontkent de Drie-eenheid. De Zoon is ondergeschikt aan de Vader en de Geest aan de Vader én de Zoon. De kern: Jezus is niet God, maar

godgelijk. Het arianisme komt uit Alexandrië in Egypte en is daar begin 4e eeuw ontstaan. Het heeft een verwantschap met de Goten. De Goten komen van het eiland Gotland en Zuid-Zweden. Eind derde eeuw (rond 300 dus, nota bene Augustinus leefde van 354 tot 430) kwamen ze in de buurt van de Zwarte Zee. Ze gingen uiteen. De Ostrogoten stichtten een rijk dat zich uitstreckte van de Baltische Zee tot Zuid-Rusland, de Visigoten trokken naar de Balkan. Via de ariaanse bisschop Wulfila die de bijbel in het Gotisch vertaalde, kwamen ze tot het christelijke arianisme terecht. Ze kregen van keizer Constantius II verlof zich in het huidige Bulgarije te vestigen. Door de volksverhuizingen werden ze daarna als het ware opgeschoven naar het westen, versloegen ze in 378 de ariaanse medekeizer Valens en trokken verder naar Italië. Daar hield in 410 te Rome Alarik, ariërs christen, huis: assimilatie op grote schaal bleek later een utopie. De oude, heidense families zagen echter niet alleen dat er immigranten verschenen, maar ook nog dat daarmee het aantal christenen versterkt werd. Augustinus was in 410 al 15 jaar bisschop. Het arianisme is rond 400 verdwenen. Theodosius I, een paar maanden lang de laatste keizer van het hele Romeinse Rijk vóór de opsplitsing, tekende daar met harde hand voor.

◆◆ De Pax Romana is strikt genomen de periode van Augustus (27 v. Chr.) tot en met de dood van keizer Marcus Aurelius (180 n. Chr.). Het is een relatieve vrede door een goed bestuursstelsel, administratie, gerechtelijk apparaat, logistiek en infrastructuur, maar wel streng bewaakt door een superieur staand leger. Het was met de Pax Romana natuurlijk niet van de een op de andere dag gedaan: ten tijde van Augustinus klonk het kennelijk in bepaalde groepen van de bevolking nog wat na. De Romeinen hadden lang succes met hun verdeel-en-heers politiek. De grote tegenkracht kwam van het christendom met een alternatief op moreel gebied (wat doe je en wat doe je niet) en een visie op de mens na zijn dood.

◆◆◆ Ten tijde van Augustinus was het geloof in de heidense godenwinkel bij de patricische families al lang verdwenen. Het werd eerder een sociaal-politieke stellingname met een onduidelijk teruggrijpen op de filosofie van de Stoa en de Neo-Platonici, met restanten van Mithrasdienst uit het oosten, maar overduidelijk gekeerd tegen de christenen, de indringers, zowel van binnenuit de tot christenen bekeerde Romeinen, als van buitenaf de Goten die aan die bekeerlingen nauw verwant waren. De overwinning van Constantijn (in hoc signo vinces, Milvische brug, 312) en de daarop volgende verheffing van het christendom tot staatsgodsdienst had daarvoor al het heidendom ondanks latere kleine oplevingen in feite toch gemarginaliseerd. Het heidendom was immers nooit een gestructureerde religieuze doctrine geweest en zou dat ook nooit worden.

(Hierboven een vertaling van Bourke met drie verduidelijkingen, hieronder een samenvatting van het tweede deel van zijn inleiding. Ch.D.)

Heel wat geselecteerde teksten geven het verschil aan tussen de burgers van de verschillende steden. Voorbeeld: in de hemelse stad houden ze van God, in de

aardse kiezen ze voor een andere heerser. Soms suggereert Augustinus dat de aardse heerser de duivel is. Het verschil tussen de twee steden is van morele en religieuze aard.

Augustinus was niet de eerste die met het thema 'twee steden' kwam. Hij noemt zelf als zijn voorganger een zekere Tychonius, maar de werkelijke bron is het boek Psalmen: daar worden Jeruzalem en Babylon tegenover elkaar gezet.

Er is altijd een begrijpelijke verwarring geweest over relatie tussen de stad Gods en de christelijke kerk. De burgers van de stad Gods bestaan uit alle mensen en engelen van goede wil. De leden van de zichtbare kerk kunnen zowel goed als slecht zijn, dat kan niet in de stad Gods. Kortom: er is sprake van overlapping.

In de komende selectie van teksten is het woord 'volk' (populus) te verstaan als een groep met rede begaafde wezens die samengehouden worden door dingen en onderwerpen waarover ze het eens zijn. De wil tot saamhorigheid en samenwerking is wat een volk een volk maakt. Deze gedachte heeft in het latere sociale en politieke denken een grote rol gespeeld. Ook het woord 'vrede' (pax) valt vaak. Dan moet gedacht worden aan rust die de (openbare) orde brengt. Die karakterisering is in latere tijden door veel schrijvers overgenomen.

De volgende aflevering bevat de vertaling van Augustinus' brief aan Firmus. Daarin beschrijft hij hoe De civitate Dei in elkaar zit.

Chris Dijkhuis

Amnesty informatie

Namens de Amnestygroep: Ank van Balkom

De laatste tijd kom ik vaak in de Maartenskliniek.

In de mooi verzorgde wachtruimtes liggen op de leestafels stapels allernieuwste Glossy's met daarin de meest uiteenlopende onderwerpen.

Lusteloos wordt er gebladerd, oppervlakkig de foto's bekeken en de ogen dwalen steeds weg. Gelezen wordt er nauwelijks want iedereen is in gedachten al bezig met het gesprek dat komen gaat.

Gewoonlijk neem ik zelf een boek mee, want ik weet al te goed, dat de inhoud van die bladen op zo'n moment je nauwelijks interesseert.

Deze keer heb ik Amnestybladen 'Wordt Vervolgd' meegenomen, die net voor ik ging door de post bezorgd zijn. Ik moet nogal lang wachten en ik lees de nieuwe berichten met aandacht. Even twijfel ik, maar als ik kennis heb genomen van de inhoud, leg ik de Amnestybladen boven op het stapeltje Glossy's. Ze vallen op door hun sobere uiterlijk.

Ik word voor mijn afspraak bij de arts geroepen en als ik na een kwartier terugkom, zijn de Amnestybladen weg. Heeft iemand ze meegenomen?

Ik kijk nog even goed of ze misschien onderop liggen en controleer en passant de prullenmand. Is iemand geraakt door de inhoud? In gepeins loop ik naar buiten en hoop dat het zo is.

Ons Amnestygroepje is klein en wij zouden blij zijn als iemand "geraakt" wordt en ons groepje komt versterken.

De groetenactie van afgelopen 29 januari is uitstekend verlopen. Alle brieven zijn verkocht. Bij sommige brieven was geen voorbeeld van groeten bijgevoegd; onze excuses daarvoor. De volgende Amnesty actie is op 11 maart a.s. en dan worden de regeringen aangesproken.

Bedankt voor jullie steun en enthousiasme.

een Boskapeller vraagt ???

De redactie van 'Op de Hoogte' wil onder deze kop Boskapellers de gelegenheid bieden vragen te stellen over allerlei zaken de Boskapel betreffend. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden vragen te weigeren, in te korten, of anderszins redactioneel te bewerken.

De Vis

Chris Dijkhuis

Zondag 29 januari jl. bevatte de liturgie voor mij wel heel veel onbekende liederen. Dat die me niet echt gesticht hebben mag als een eufemisme opgevat worden. 'Zoals een moeder zorgt', 'Brood hier gedeeld', om maar te zwijgen van het onnodige Engelse 'Praise God' als zou de Aangeduide geen Nederlands verstaan, ging mij enkele bruggen te ver. Zo af en toe het rijke repertoire

van het Jan Habraken-tijdperk wat uitbreiden en dan liefst met (muziek)noten verluchtigd, daar is niets op tegen, maar ik vind het niet gewenst de goegemeente met muzikale revoluties te confronteren. Verder heb ik ook problemen met het ongedocumenteerd afdrukken van lied- en andere teksten. Bij de lezing van die zondag volstaat zelfs "(tekst van Ton Baeten)" niet, maar dat dat de

enige aanduiding is van tekstdichters en componisten afgezien van 'Marcus 1, 21-28' bij het evangelie, dat kan echt niet. Onze gereformeerde gastheren hadden, naar verluidt, meer licht in de kapel nodig omdat ze meezezen met de bijbellezing door de dominee, maar wat wij onder ogen krijgen is wel het andere uiterste.

Sprekend voorbeeld van waar het toe kan leiden was het koorlied 'De Vis'. Na de viering werden de acht regels als baarljke nonsens c.q. volstreckte onzin bestempeld. Op weg naar huis bedacht ik dat dat niet het geval kón zijn. Dat is het ook niet: het is zo gemáákt. Na wat zoekwerk heb ik dat geconcludeerd. Het gaat om een gedicht van Ida Gerhardt dat ik niet

kende. De titel is niet 'De Vis', maar ΙΧΘΥΣ, ichtus. Het Griekse woord betekent 'vis', maar de letters staan (vertaald) voor Jesus Christus Gods Zoon Redder. De vis was in de eerste eeuwen van het christendom een monogram en is dan ook bij voorbeeld in de catacomben van Rome volop te vinden. Een vis getrokken (lees 'getekend') door mijn hand krijgt dan wél betekenis, het wegspoelen met de vloed ook. Het monogram dat via het water straks op alle kusten zal staan, tot de uiteinden van de aarde dus, wordt dan ook helder.

Ida Gerhardt moge het mij postuum niet kwalijk nemen dat ik haar ΙΧΘΥΣ niet kende.

Participantenraad Boskapel

Rinus Bal, voorzitter

Uitnodiging aan alle Boskapellers

Op woensdag 21 maart 2012 aanvang 20.00 uur is er een vergadering van de participantenraad, waarbij alle belangstellende Boskapellers worden uitgenodigd.

De participantenraad is gekozen door en uit de Boskapellers en wil een doorsnee vormen van de Boskapelgemeenschap. Een van de taken van de raad is het gevraagd en ongevraagd adviseren van het bestuur van de Boskapel met betrekking tot haar beleid en de uitvoering daarvan.

Daarvoor is het belangrijk dat de leden van de raadsleden zo goed op de hoogte zijn van wat er leeft onder de Boskapellers. Een goede communicatie tussen beiden is daarvoor noodzakelijk.

Naast individuele contacten bij de koffie na de vieringen en op andere momenten gedurende de week is er het gezamenlijk overleg van de raad met de Boskapellers/participanten zoals we dat gaan doen op 21 maart a.s..

De raad geeft informatie over haar functioneren en Boskapellers kunnen hierop reageren, vragen stellen, suggesties en voorstellen doen.

Belangrijk is dat iedere aanwezige zijn/haar mening, visie en verwachting over onze gemeenschap naar voren kan brengen en dat ook doet.

In het afgelopen jaar 2011 is er veel gebeurd wat zeker aanleiding geeft om op die ontwikkelingen te reageren; dat kan zeker positief zijn, misschien voor sommigen ook kritisch. Laat van je horen!

De participantenraad wil zo goed mogelijk luisteren naar wat leeft in onze geloofsgemeenschap. In samenwerking met het bestuur kunnen we dan op positieve wijze reageren en er zo nodig en zo mogelijk werk van maken.

In deze vergadering treedt de huidige voorzitter, Rinus Bal, als voorzitter af, om opgevolgd te worden door Arie van den Broek als de nieuwe voorzitter en Patrick Oude Alink als secretaris.

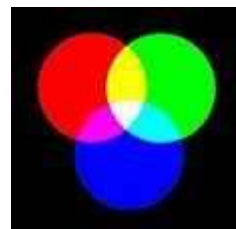
De agenda voor deze bijeenkomst zal rond half maart achter in de kapel gereed liggen; aanvang 20.00 uur.

De leden van de participantenraad hopen op deze avond veel Boskapellers te ontmoeten.

Voor verdere informatie tel. 024-6777806 of 06-50617512, email m.bal@hccnet.nl

Talent gezocht

Heeft u ook zo genoten van alle schilderijen in onze grote koffiezaal van onze broeder Zyad ALshabi. Zijn kunstwerken zetten je aan het denken. Aan zijn schilderijen kun je zien, dat hij veel heeft meegemaakt. Wilt u meer werk van hem zien kijk dan op zijn website: <http://sites.google.com/site/artisticcreativity/>

En er stonden ook drie beeldhouwwerken van hem tegen de muur. Ook prachtig om te zien.

Nu willen we van deze wand en planken een wisseltentoonstelling maken. De komende tijd zijn werken te zien van Boukje Bontekoe.

Het zou fijn zijn als mensen zich spontaan komen aanmelden voor de periode daarna. Kunt u boetseren, schilderen, houtsnijden, borduren, glas blazen, poppen maken, kaarsen versieren, fotograferen, sieraden ontwerpen of wat voor talent u ook maar heeft, laat het ons zien.

Het zou heel mooi zijn als we zonder schroom durven te laten zien wat de Here in ons gelegd heeft aan gaven.

Aanmelden kan bij Dorien Cramer, Garrie Zwarts of Renata Dijkstra.

Vastenmaaltijd Dominicuskerk / Effataparochie

Vasten is geloven met je lijf. Door het laten staan van genotsmiddelen en door minder te eten geven we een signaal naar de hersenen en het hart: het vasten geeft aanzetten tot inkeer en bezinning.

Daarom is een gezamenlijke **vastenmaaltijd** een goed initiatief. Al drie jaar eten drie geloofsgemeenschappen samen, katholiek, oud-katholiek en de DoRe-gemeenschap. Nu we meer gaan samenwerking willen we ook de Boskapelgemeenschap uitnodigen. Onder het eten kunnen we van gedachten wisselen, luisteren naar een schriftlezing en gebeden.

Dit jaar staat de vastenmaaltijd in het teken van India, we eten het menu van een arm Indiaas plattelandsgezin. Het recept komt van Pater Sebastian Anthikad die wij in de India-actie van de Effata-parochie ontmoet hebben: rijst met een sausje van linzen en groenten (dhal genaamd). Een uitdaging voor Nederlandse keukenprinsen en -prinsessen. En een sinasappel of een banaan toe voor de vitamientjes.

Als geestelijk voedsel gaan we eens kijken hoe de rol van de katholieke kerk in India is en is geweest. Er zijn veel Nederlandse missionarissen naar toe gegaan en zij hebben ziekenhuizen en opvangcentra opgericht. Er zijn steeds nog tal van plaatselijke initiatieven ondersteunend bezig in India.

Kom mee eten op dinsdag **13 maart 17.00 uur** in de Effataparochie.

Anton van der Meer

vrijwilliger en redactielid parochieblad bij de Effataparochie

Telefoonnummer onjuist

In 'Op de Hoogte' van februari stond op bladzijde 6 een oproep van de Dak- en Thuislozenzorg om slaapzakken, dekbedden of dekens te schenken. Helaas bleek het vermelde telefoonnummer bij deze oproep onjuist te zijn.

Het goede nummer is 024-3776928.

Als u contact wenst op te nemen met de Dak- en Thuislozenzorg dan gaarne dit telefoonnummer gebruiken.

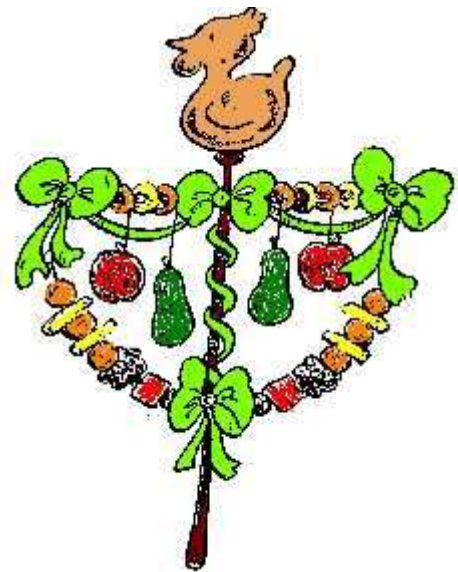
de redactie

Over een kleine 6 weken is het Pasen

Beste kinderen van de Boskapel,

Ter voorbereiding op Palmpasen willen we zondag 25 maart samen met jou weer Palmpaasstokken versieren. Kom je ook? Tijdens de viering van 11.15 uur gaan we aan de slag.

Het wordt weer een uurtje gezellig knutselen en versieren. Mocht je willen komen, vraag dan je ouders of zij een palmpaasstok voor je kunnen maken. Mocht het trouwens echt niet lukken om een Palmpaasstok te maken dan hebben we er nog wel eentje voor je. Dus kom zondag 25 maart gerust en maak een mooie palmpaasstok voor Palmpasen!

Een week later, de zondag vóór Pasen, 1 april vieren we samen Palmpasen, de blijde intocht van Jezus in Jeruzalem. Dan kom je weer naar de Boskapel met je versierde palmpaasstok. Je krijgt dan een broodhaantje op je stok en een groen buxus takje in het haantje. Dit volgens een traditie, die we in het verhaal van Palmpasen zullen uitleggen.

Het is een goed gebruik om je palmpaasstok af te geven aan mensen in je omgeving die ernstig ziek zijn, of verdrietig. Misschien ken jij iemand aan wie je jouw palmpaasstok wilt geven.

Of misschien zijn er zieken onder de mensen van de Boskapelgemeenschap.

Eerste Paasdag is er ook voor de kinderen een eigen verhaal en is er ook crèche.

We vinden het fijn als je erbij bent!

Namens de kindernevendienst,
Cecile Ooms

Omdat 'Op de Hoogte' digitaal voor zaterdag 3 maart verzonden wordt, heeft de redactie gemeend u toch te informeren over het sterrenfeest middels publicatie van onderstaande poster.

Sterrenfeest

GRATIS

4 t/m 12 jr

GA JE MEE

 Zaterdag
3 MAART
2012
van **13.30**
tot **15.30**
Gildenkamp 60-02
Nijmegen

Joop Knoop

Live muziek

Verhaal & Spel

Knutselen

georganiseerd door verschillende kerken

Via de website www.hetsterrenfeest.nl kun je een kleurplaat downloaden, waarmee je kans maakt op een leuke prijs!

Bezinning, ontmoeting en verdieping voorjaarsprogramma 2012 thema: "nieuwe wegen gaan"

Onderstaand is het voorjaarsprogramma 2012 van de Boskapel vermeld.

De toegangsprijs bedraagt € 7,50. Mocht deze prijs voor u bezwaarlijk zijn, dan is een lagere bijdrage acceptabel (u kunt dit melden bij binnenkomst).

In verband met de organisatie is het belangrijk dat u zich tevoren opgeeft via info@Boskapel.nl of met het inschrijfformulier in het programmaboekje. Daarin ook meer details over de activiteiten.

Als u uw e-mail doorgeeft aan info@Boskapel.nl wordt het programmaboekje u toegestuurd. Tevens ontvangt u telkens een week tevoren de aankondiging van de eerstkomende activiteit.

Datum	Programma
maandag 5 maart 20.00 uur	Spiritueel Café: De weg van liefde
zondag 18 maart 12.15-16.00 uur	Wandeling: Een nieuw begin
dinsdag 20 maart 20.00 uur	Lezing: Over de stilte door Eduard Scholten Linde
zaterdag 21 april 10.30-16.00 uur	Themadag "Licht in lijden" Lezing door Stans Verhagen gevolgd door nabespreking 's middags: Spiritueel Café
dinsdag 8 mei 20.00 uur	Lezing: Augustinus over de weg naar God door Julia van Wel
zondag 13 mei 12.15-15.30 uur	"Pot luck" lunch: Geven en ontvangen.

overige activiteiten	wanneer
oecumenische gespreksgroep	eenmaal per maand
leesgroep algemeen	datum in overleg vast te stellen
oecumenische bijbelleesgroep	eenmaal per maand
leesgroep: Belijdenissen van Augustinus	eenmaal per maand op donderdagmiddag

Bestuur Boskapel

Antoinette Meys	voorzitter
Jan Revenberg	secretaris
Manfred Markhorst	penningmeester
Annemieke Pacilly	portefeuille gemeenschapsopbouw en augustinse spiritualiteit
Birgitte Ligtenberg	portefeuille pastoraat en diaconie
Marjolijn Esser	portefeuille liturgie en oecumene

Kapelbalans actie

De kapelbalans actie is voor de Boskapel de belangrijkste bron van inkomsten.

Doe daarom mee!!

U kunt uw bijdrage overmaken op:

ING-bank: 22 06 916 of

Rabobank: 15 78 32 856

t.n.v. Stichting Augustijns Centrum de Boskapel